

สำหรับผม ชีวิตไม่ใช่เทียนที่ส่องสว่างชั่วคราวชั่วยาม
กว่าเป็นคบเพลิงอันโชติช่วงที่ผมถือไว้ขณะหนึ่ง
และทำให้มันลุกโชนสว่างไสวให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
ก่อนที่จะส่งมอบให้คนรุ่นต่อ ๆ ไป

— จอร์จ เบอร์นาร์ด ชอว์

SAMPLE

เกริ่นนำพิเศษ โดยโรบิน ชาร์มา

ถือเป็นเกียรติและสิทธิพิเศษอย่างยิ่งที่ผมได้เขียนบทเกริ่นนำให้กับฉบับครบรอบ 25 ปีของหนังสือเล่มนี้

ผมแก่ตัวลงมากที่เดียวจากตอนที่ตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ด้วยตัวเองเป็นครั้งแรกในร้านถ่ายเอกสารที่เปิดตลอดคืน ขณะยังทำงานเป็นทนายความ

ทว่าถึงจะสูญเสียวัยเยาว์และความไร้เดียงสาไป แต่ผมก็ได้รับมุมมองที่กว้างไกลและประสบการณ์เป็นการตอบแทน ผมต้องบอกว่าแม้โลกของเราจะซับซ้อน ผันแปร และเปราะบางมากกว่าเดิม แต่ก็มีผู้คนจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ อุทิศตนเพื่อแสดงถึงความกล้าหาญ ความดีงาม และมนุษยธรรมที่ยิ่งใหญ่กว่าที่ผมเคยพบเจอมาตลอดหลายทศวรรษ

กองทัพผู้กล้าและคนดีจำนวนมากกำลังเสาะหาแรงบันดาลใจ ความรู้ และวิธีการอันจริงแท้ในการเปลี่ยนแปลงความเชื่อที่คับแคบ ลบเลือนบาดแผลในจิตใจ พัฒนากำลังกาย รวมถึงชำระล้างจิตวิญญาณเพื่อที่พวกเขาจะได้เจิดจรัสไปด้วย

ความดีงามและมีชัยเหนือความวุ่นวายทั้งปวง ช่างเป็นภาพที่
งดงามจริง ๆ ครับ

ตอนนี้โลกของเราอยู่ในช่วงเวลาแห่งความมืดมิด แต่สิ่งที่
น่าทึ่งคือเรายังอยู่ในยุคแห่งแสงสว่างอันน่าทึ่งจริงใจด้วยกัน
ระหว่างที่ผมและคุณพบทวนตัวเองเพื่อค้นหาตัวตนที่
แท้จริง เราจะทำในสิ่งที่ทำได้เพื่อเปลี่ยนความกลัวให้เป็นความ
กล้า เปลี่ยนความธรรมดาให้กลายเป็นความชำนาญ และ
เปลี่ยนความเกลียดชังให้กลายเป็นความรัก ในเวลาเดียวกันนั้น
โลกของเราก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย พูดได้ว่าอนาคตจะสดใส
มากทีเดียว

ดังนั้นผมขอมอบกำลังใจให้คุณผู้ซึ่งปรารถนาที่จะบรรลุ
ศักยภาพของตัวเองด้วยการกล่าวว่า...

เมื่อความหวังยากจะพานพบ จงเป็นตัวแทนของความ
เป็นไปได้

เมื่อผู้คนรู้สึกหวาดหวั่น จงแสดงถึงความแข็งแกร่ง

เมื่อผู้คนแตกแยก จงเป็นศูนย์รวมจิตใจ

เมื่อความตื่นเขินมีชัย จงไล่หาความลึกซึ้ง

เมื่อความพอใช้มีดาษดื่น จงสรรค์สร้างผลงานชิ้นเอก

เมื่อการยอมแพ้กลายเป็นเรื่องธรรมดา จงบากบั่นอดทน

เมื่อความไร้อารยะกลายเป็นสิ่งสามัญ จงเคารพผู้อื่น

เมื่อความเห็นแก่ตัวมีอยู่มากมาย จงเห็นแก่ผู้อื่น
เมื่อความหยาบกระด้างลามไปทั่วทุกแห่ง จงอ่อนโยน

หนังสือเล่มนี้มีจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ จากปลายปากกาของ
นักเขียนไร้ชื่อ และกลายเป็นหนังสืออันโด่งดังในหมวดพัฒนา
ตนเองผ่านคำบอกเล่าปากต่อปากที่ผู้คนทั่วโลกชื่นชอบ ผู้คน
หลายล้านคนใช้ความรู้ที่ผมถ่ายทอดลงบนหน้ากระดาษเหล่านี้
เพื่อสร้างชีวิตที่ประสบความสำเร็จและสุขสงบ รวมถึงทำ
ประโยชน์ให้กับผู้อื่น

ผมดีใจที่คุณเลือกอ่านหนังสือเล่มนี้และหวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่ามันจะก่อเกิดประโยชน์กับคุณ ผมขอให้คุณโชคดีในการผจญภัย
อันแสนงดงามของการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าครับ

ด้วยรักและเคารพ

SAMPLE

บทที่ 1

สัญญาณเตือน

THE WAKE-UP CALL

เขาล้มลงกลางห้องพิจารณาดีที่ผู้คนคลาล้ำ เขาคือหนึ่งใน
ทนายความที่เก่งกาจที่สุดของประเทศ ทั้งยังเป็นที่รู้จักจากการ
สวมสูทอิตาลีชั้นดีราคาสามพันดอลลาร์บนร่างอันอ้วนท้วน
และความสำเร็จอันล้มหลามจากการว่าความชนะมาอย่าง
ต่อเนื่อง ผมตะลึงกับภาพตรงหน้าและยืนแข็งที่อยู่ออย่างนั้น
จูเลียน แมนเทิล ผู้ยิ่งใหญ่กลายเป็นเพียงผู้เคราะห์ร้ายที่
นอนตื่นตระหนกอยู่บนพื้นราวกับทารกที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้
เขาตัวสั่นเทาและเหงื่อโซมกายเหมือนคนเสียสติ

จากนั้นทุกอย่างก็ดำเนินไปเหมือนภาพช้า ผู้ช่วยของ
จูเลียนกรีดร้องในสิ่งที่ทุกคนเห็นกันอยู่ดำดว่า “พระเจ้าช่วย
จูเลียนแย้แล้ว!” ผู้พิพากษาดูตื่นตระหนกและพูดพึมพำอย่าง
รวดเร็วใส่โทรศัพท์ที่ใช้เฉพาะกรณีฉุกเฉิน ส่วนผมได้แต่ทำอะไร
ไม่ถูกและคิดในใจว่า อย่าตายนะตาแก่ใจ๋ ตายตอนนี้ยังเร็ว
เกินไป คุณไม่ควรต้องมาตายแบบนี้

ผมเห็นตำรวจศาลยื่นแจ้งจ้งราวกับถูกสตัฟฟ์ไว้ ก่อนที่เขาจะได้สติแล้วกระโจนเข้าไปปั๊มหัวใจรีบบุรุษแห่งวงการกฎหมาย โดยมีผู้ช่วยอยู่ข้าง ๆ ผมสืบลอนด์ยาวเป็นลอนของเธอรอบใบหน้าแดงกำของจูเลียนขณะที่เธอกระซิบถ้อยคำปลอบประโลมที่เขาไม่มีทางได้ยิน

ผมรู้จักจูเลียนมา 17 ปี เราเจอกันครั้งแรกตอนที่ผมยังเป็นนักศึกษากฎหมายและฝึกงานภาคฤดูร้อนกับเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของเขา ตอนนั้นจูเลียนเพียบพร้อมไปเสียทุกอย่าง ทั้งเก่งกาจ หล่อเหลา และกล้าหาญ เขาเป็นทนายความผู้ไฝ่ฝันถึงความยิ่งใหญ่ แถมยังเป็นดาวรุ่งพุ่งแรงที่จะทำเงินให้กับบริษัทได้อย่างมหาศาลในอนาคต ผมจำได้ว่าเคยเดินผ่านห้องทำงานอันหรูหราของเขาคืนหนึ่งตอนที่อยู่요่งทำงานจนดึก และเหลือบไปเห็นข้อความในกรอบรูปที่วางอยู่บนโต๊ะไม้โอ๊กของเขา มันเป็นคำกล่าวของวินสตัน เชอร์ชิลล์ ซึ่งบ่งบอกถึงตัวตนของจูเลียนได้เป็นอย่างดี

ผมมั่นใจว่าเราเป็นนายแห่งโชคชะตาของตัวเอง ภารกิจที่เราต้องทำไม่ได้เหลือต่ำกว่าแรง เราสามารถอดทนต่อความยากลำบากและความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นได้ ตราบใดที่เรายังคงมีศรัทธาและมุ่งมั่นอย่างไม่สั่นคลอนที่จะบรรลุเป้าหมาย ชัยชนะก็ไม่อาจปฏิเสธเรา

จูเลียนยังเป็นคนพูดจริงทำจริง เขาแข็งแกร่ง ทะเยอทะยาน และยินดีทำงาน 18 ชั่วโมงต่อวันเพื่อไขว่คว้าความสำเร็จที่เขาเชื่อว่าโชคชะตากำหนดเอาไว้แล้ว ผมได้ยินคนพูดกันว่าปู่ของเขาเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาคนสำคัญ ส่วนพ่อของเขาเป็นผู้พิพากษาศาลรัฐบาลกลางที่ใคร ๆ ก็นับหน้าถือตา เห็นได้ชัดว่าเขามาจากครอบครัวที่มีฐานะและแบกความคาดหวังอันหนักอึ้งไว้บนบ่าที่สวมเสื้ออาร์มานี่ แต่ผมต้องยอมรับเรื่องหนึ่งว่าเขาจดจ่ออยู่กับแค่เส้นทางของตัวเองและมุ่งมั่นทำสิ่งต่าง ๆ ในแบบของตัวเอง แกมยังรักการสร้างเสียงฮือฮาอีกด้วย

การว่าความอย่างดุเดือดถึงพริกถึงขิงของจูเลียนในห้องพิจารณาคดีเป็นที่พูดถึงบนหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์เป็นประจำ บรรดาคนรวยและคนมีชื่อเสียงหันมาฟังเขาทุกครั้งที่ต้องการนักกฎหมายฝีมือฉกาจที่ดุดัน ส่วนกิจกรรมยามว่างของเขาก็เป็นที่เลื่องลือไม่แพ้กัน ทั้งการคองนางแบบสาวสุดเซ็กซี่ไปร้านอาหารที่ดีที่สุดในเมืองยามค่ำคืน และการไปเที่ยวเมาหัวราน้ำกับก๊วนโบรกเกอร์เจ้าสำราญที่เขาเรียกว่า “ทีมทำลายล้าง” ล้วนกลายเป็นเรื่องเล่าขานในสำนักงานกฎหมาย

ในฤดูร้อนปีแรกที่ผมทำงานที่สำนักงานกฎหมาย จูเลียนได้รับผิดชอบคดีฆาตกรรมอันน่าสะเทือนขวัญ และจนถึงทุกวันนี้ผมก็ยังไม่เข้าใจว่าทำไมเขาถึงเลือกผมให้ไปช่วยงานเขาในคดีดังกล่าว ถึงผมจะเป็นรุ่นน้องจากโรงเรียนกฎหมายฮาร์วาร์ด

แต่ผมไม่ใช่เด็กฝึกงานที่ฉลาดที่สุดในสำนักงานแน่นอน แถมยังไม่ได้มาจากตระกูลชนชั้นสูงอีกต่างหาก พ่อของผมทำงานเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้ธนาคารท้องถิ่นมาทั้งชีวิต หลังจากเป็นนาวิกโยธินอยู่ช่วงหนึ่ง ส่วนแม่ของผมเติบโตมาแบบตามมีตามเกิดในย่านบร็อกซ์

แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังเลือกผม แทนที่จะเลือกหนึ่งในบรรดาคนที่แอบวิ่งเต้นเพื่อให้ได้เป็นลูกทีมของเขาในคดีดังกล่าว ซึ่งต่อมาเป็นที่รู้จักว่า “คดีฆาตกรรมที่ถูกจับตามองมากที่สุด” จูเลียนบอกว่าเขาชอบ “ความกระหาย” ในตัวผมแน่นอนว่าเราชนะคดีนั้น ผู้บริหารที่ถูกตั้งข้อหาฆ่ามรกายของตัวเองอย่างโหดเหี้ยมได้รับอิสระ หรืออย่างน้อยเขาก็เป็นอิสระเท่าที่ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีอันบิดเบี้ยวของเขาจะอนุญาตให้เป็น

สิ่งที่ผมได้เรียนรู้ในฤดูร้อนปีนั้นช่างแสนล้ำค่า ผมไม่เพียงได้เรียนรู้วิธีที่ทนายเก่ง ๆ ทุกคนสามารถทำได้ ซึ่งคือการตั้งข้อสงสัยอันสมเหตุสมผล แต่ยังได้บทเรียนเกี่ยวกับจิตวิทยาของการคว่ำชัยชนะ รวมถึงได้รับโอกาสที่หาได้ยากยิ่งในการเฝ้าดูผู้เชี่ยวชาญทำงานจริง ๆ ผมซึมซับสิ่งเหล่านี้เอาไว้เหมือนฟองน้ำเลยทีเดียว

ผมยังเป็นผู้ช่วยทนายในสำนักงานนี้ต่อไปตามคำเชิญชวนของจูเลียน แล้วมิตรภาพอันยั่งยืนของเราก็พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ผมต้องยอมรับว่าเขาไม่ใช่ทนายความที่ทำงานด้วยง่ายนัก ในฐานะรุ่นน้อง การทำงานกับเขามักทำผมหัวเสีย

อยู่บ่อย ๆ หลายครั้งก็ลงเอยด้วยการตะโกนเถียงกันกลางดึก เราต้องทำตามวิธีของเขาเท่านั้น ชายผู้นี้ไม่มีวันผิด ทว่าภายใต้เปลือกนอกที่แข็งแกร่งต่าง เขากลับเป็นคนที่ใส่ใจผู้อื่นอยู่ไม่น้อย

ไม่ว่างานจะยุ่งแค่ไหนเขาก็ยังคงยิ้มได้ถึงเจนนี ผู้หญิงที่ผมยังเรียกว่า “เจ้าสาวของผม” แม้เราจะแต่งงานกันตั้งแต่ก่อนผมเข้าเรียนโรงเรียนกฎหมาย เมื่อรู้จากนักศึกษาฝึกงานภาคฤดูร้อนอีกคนว่าผมประสบปัญหาทางการเงิน จูเลียนก็จัดการหาทุนก้อนใหญ่ให้ผม จริงอยู่ที่เขาอาจเป็นนายที่ขอเอาชนะจนถึงขั้นไร้หัวใจ แต่มชอบช่วงเวลาที่ได้สนุกสุดเหวี่ยงแต่เขาไม่เคยละเลยเพื่อนฝูงเลย ปัญหาที่แท้จริงอยู่ที่ความบ้างานของจูเลียนต่างหาก

ในช่วงไม่กี่ปีแรกจูเลียนให้เหตุผลว่าที่เขาทำงานหนักก็ “เพื่อผลประโยชน์ของบริษัท” แต่มยังบอกว่าได้วางแผนลาพักร้อนหนึ่งเดือนเพื่อไปพักผ่อนที่หมู่เกาะเคย์แมน โดยยั่วว่า “ฤดูหนาวปีหน้าไม่พลาดแน่” แต่เมื่อเวลาผ่านไปความเก่งกาจของจูเลียนก็กลายเป็นที่เลื่องลือไปทั่ว ปริมาณงานของเขาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ คดีที่เขารับผิดชอบมีแต่จะใหญ่ขึ้นและซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งจูเลียนไม่ใช่คนที่จะปฏิเสธความท้าทายแต่มยังผลักดันตัวเองหนักขึ้นเรื่อย ๆ อยู่เสมอ ในช่วงเวลาอันเงียบสงบที่เขาได้ยากยิ่งของเขา จูเลียนสารภาพว่าเขานอนหลับได้ไม่เกิน 2 ชั่วโมงก็สะดุ้งตื่นขึ้นมาด้วยความรู้สึกผิดที่ไม่ได้ศึกษาแฟ้มคดี ไม่นาน

ผมก็เข้าใจอย่างชัดเจนว่าเขากำลังถูกความกระหายสิ่งต่าง ๆ มากขึ้นครอบงำ ทั้งชื่อเสียง เกียรติยศ และเงินทอง

จูเลียนประสบความสำเร็จอย่างมหาศาลดังที่คาดไว้ เขามีทุกอย่างที่คนส่วนใหญ่ใฝ่ฝันถึง ทั้งชื่อเสียงอันโดดเด่นในการทำงาน รายได้เจ็ดหลัก คฤหาสน์หรูในย่านที่คนดังอยู่อาศัย เครื่องบินเจ็ตส่วนตัว บ้านพักตากอากาศบนเกาะเขตร้อน และสมบัติอันล้ำค่าอย่างรถเฟอร์รารีสีแดงแวววาวที่จอดเด่นหราอยู่กลางทางเข้าคฤหาสน์ของเขา

แต่ผมรู้ว่าสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้สวยงามอย่างที่เห็นและสัมผัสได้ถึงเค้าลางของหายนะที่กำลังคืบคลานเข้ามา นี่ไม่ได้เป็นเพราะว่าผมช่างสังเกตมากกว่าใครในสำนักงาน แต่เป็นเพราะผมใช้เวลากับจูเลียนมากที่สุด เราตัวติดกันตลอดเพราะต้องทำงานด้วยกันอยู่เสมอ ทุกอย่างไม่มีทีท่าว่าจะชะลอลง มีคดียกขึ้นใหญ่มากขึ้นเรื่อย ๆ รออยู่ตลอดเวลา สำหรับจูเลียนแล้วไม่ว่าจะเตรียมตัวมากเท่าไร มันก็ไม่พอ เขามักถามทำนองว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าผู้พิพากษาถามคำถามนั้นหรือคำถามนี้ ก่อนจะพูดว่าขออย่าให้พวกเขาถามเลยดีกว่า ไม่ก็ถามว่าจะเป็นอย่างไรถ้าข้อมูลที่เรารวบรวมมาไม่ครบถ้วนและไม่รอบด้านแล้วจะเกิดอะไรขึ้นถ้าเขาแสดงสีหน้าตื่นตระหนกเหมือนกวางที่โดนไฟหนักรถส่องกลางห้องพิจารณาคดีที่เต็มไปด้วยผู้คนเมื่อได้รับคำถามที่ไม่คาดคิด ด้วยเหตุนี้เราจึงทำงานหนักสุดขีด ส่วนผมก็ถูกดูดกลืนเข้าไปในโลกใบเล็ก ๆ ของเขาที่ยึดงานเป็น

ศูนย์กลาง เราทั้งสองคนตกเป็นทาสของตารางเวลาและทำงานหน้าตำราคร่ำครีดยุ่บนชั้น 64 ของโครงเหล็กสูงตระหง่านติดกระจก โดยมีมุมมองเกี่ยวกับความสำเร็จแบบผิด ๆ และหลงคิดว่าโลกทั้งใบอยู่ในกำมือ ในขณะที่คนสติดี ๆ ส่วนใหญ่ใช้เวลาอยู่บ้านกับครอบครัว

ยิ่งผมใช้เวลากับจูเลียนมากเท่าไร ก็ยิ่งเห็นว่าเขาโหมงานหนักมากขึ้นเรื่อย ๆ รวบรวมว่าเขาปรารถนาความตายอย่างไรอย่างนั้น เขาไม่เคยพอใจกับอะไรทั้งสิ้น สุดท้ายชีวิตแต่งงานก็พังไม่เป็นท่า แอมเขายังไม่ได้ติดต่อกับพ่อของตัวเองอีกเลย และถึงแม้จะมีทรัพย์สินทุกอย่างที่ใครต่อใครปรารถนา แต่เขากลับยังไม่พบสิ่งที่ตัวเองกำลังตามหา ผลกระทบของเรื่องนี้แสดงออกมาทางอารมณ์ ร่างกาย และจิตวิญญาณของเขา

พออายุได้ 53 ปี จูเลียนกลับดูราวกับคนอายุ 70 ปลาย ๆ ใบหน้าของเขาเต็มไปด้วยริ้วรอยเหี่ยวย่นอันเป็นรางวัลที่ไม่ได้ชวนให้ภาคภูมิใจนักจากการใช้ชีวิตแบบ “ไม่รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา” และความเครียดมหาศาลจากวิถีชีวิตที่ขาดสมดุล ทั้งการกินมื้อดีในบ้านอาหารฝรั่งเศสราคาแพง การสูบซิการ์คิวบาขนาดใหญ่ และการดื่มเหล้าคอนญักแก้วแล้วแก้วเล่าล้วนส่งผลให้เขามีน้ำหนักเกินเกณฑ์เสียจนดูไม่ได้ จูเลียนมักบ่นให้ได้ยินอยู่บ่อย ๆ ว่าเขารู้สึกไม่ค่อยสบาย ทั้งยังเหนื่อยหน่ายกับอาการป่วยและอ่อนเพลีย เขาสูญเสียอารมณ์ขันไปและดูจะไม่ได้

หัวเราะอีกเลย ความกระตือรือร้นของจูเลียนถูกแทนที่ด้วยความ
หม่นหมองไร้ชีวิตชีวา ผมคิดว่าเขาสูญเสียจุดมุ่งหมายทุกอย่าง
ในชีวิตไปแล้ว

บางทีสิ่งที่น่าเศร้าที่สุดอาจเป็นการที่เขาเสียสมาธิในห้อง
พิจารณาคดีไปด้วย ที่ผ่านมาเขาทำให้ทุกคนตกตะลึงด้วยการ
กล่าวคำแถลงการณ์ปิดคดีได้อย่างคมคายและไร้ช่องโหว่ แต่
ตอนนี้เขากลับยกคดีอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องขึ้นมาพูดพลาหมต่อ
หน้าศาลอยู่นานเป็นชั่วโมง ๆ เขาเคยเป็นคนที่ได้ตอบคำถาม
ของทนายฝ่ายตรงข้ามได้อย่างสง่างาม แต่ตอนนี้เขากลับใช้
ถ้อยคำจิกกัดเสียดสีจนผู้พิพากษาที่เคยมองเขาเป็นนักกฎหมาย
อัจฉริยะคนหนึ่งหมดความอดทน พุดง่าย ๆ คือไฟในตัวจูเลียน
เริ่มมอดลงแล้ว

ความตึงเครียดจากจังหวะชีวิตอันบ้าคลั่งไม่ใช่สิ่งเดียวที่
กระตุ้นให้จูเลียนหลงหลุมก่อนวัยอันควร ผมสัมผัสได้ถึงอีกสิ่งหนึ่ง
ที่ลึกซึ้งกว่านั้นและดูเกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ เขาบอกผมแทบ
ทุกวันว่าเขาไม่รู้สึกหลงใหลในสิ่งที่ทำและถูกความรู้สึกว่างเปล่า
กลืนกิน แม้จูเลียนจะเข้ามาในวงการกฎหมายเพราะครอบครัว
กดดัน ทว่าตอนที่เขเป็นทนายความอายุน้อย เขาก็รักการ
ทำงานนี้มากจริง ๆ ด้วยความที่งานกฎหมายทั้งซับซ้อนและ
ท้าทายสติปัญญา เขาจึงรู้สึกหลงใหลและมีพลังเต็มเปี่ยม
อยู่เสมอ แถมการที่กฎหมายมีพลังในการเปลี่ยนแปลงสังคม
ยังสร้างแรงบันดาลใจและแรงผลักดันให้กับเขาอีกด้วย ตอนนั้น